

mere fri drøftelse af børn og unges problemer på tværfagligt grundlag.

Inden en konkret kriminalitetsforebyggende indsats påbegyndes, er der behov for, at myndighederne helt uformelt kan udveksle visse foreløbige oplysninger om barnet eller den unges forhold for i det hele taget at få klarlagt, om der er grundlag og behov for en kriminalpræventiv indsats. Politiet bør også uden at indlede en egentlig sagsbehandling, hvorunder der indhentes samtykke fra forældre m.v., kunne give kommunens medarbejdere på skole- og socialområdet oplysninger om, at man har visse problemer med en bestemt gruppe af unge, som f.eks. begår mindre butikstyverier og hærværk. Hvis de pågældende unge ikke er kendt i den kommunale forvaltning, kan problemerne måske løses med nogle generelle kriminalpræventive tiltag. Er gruppen imidlertid også kendt i den kommunale forvaltning med hensyn til problemer i hjemmet og i skolen, bør forvaltningen have adgang til at give politiet og de andre myndigheder, som deltager i samarbejdet, nogle generelle oplysninger om problemernes karakter og omfang uden at påbegynde en egentlig sagsbehandling om hjælpeforanstaltninger efter bistandsloven. Myndighederne kan herefter i fællesskab vurdere, hvilke initiativer der vil være mest hensigtsmæssige for at hjælpe de pågældende børn og unge ud af de øjeblikkelige problemer omkring kriminalitet. Lovforslaget tilsigter at give myndighederne mulighed for at gennemføre sådanne drøftelser, uden at et samtykke fra de unge eller deres forældre til videregivelse af oplysningerne er nødvendigt.

Konstateres det, at der er tale om væsentlige sociale problemer, vil det være naturligt, at kommunen overtager sagen efter reglerne i bistandsloven om hjælpeforanstaltninger over for børn og unge.

Er problemerne ikke af en sådan karakter, at der er grundlag for at påbegynde en selvstændig, egentlig sagsbehandling efter bistandsloven, men problemerne findes egnede til at løses gennem et mere uformelt tværfagligt samarbejde, vil udgangspunktet efter lovforslaget være, at forældrene herefter inddrages i samarbejdet.

SSP-samarbejdet omkring børn og unge bygger på et princip om frivillighed. I langt de fleste tilfælde vil det derfor være naturligt og nødvendigt at inddrage forældrene i løsningen af barnets eller den unges problemer. Forældrene kan også fremover inddrages af såvel politiet som af medarbejderne på social- og skoleområdet, f.eks. efter et forældremøde på skolen eller i forbindelse med det almindelige sociale arbejde. Når forældrene inddrages, kan man i den forbindelse også få et samtykke fra forældrene til mellem myndighederne at drøfte familiens forhold. Da forældre-

ne inddrages i det tværfaglige samarbejde på helt frivilligt grundlag, vil der under hensyn til sagens karakter i almindelighed ikke være behov for et skriftligt samtykke. En mundtlig tilkendegivelse over for kommunen eller politiet om, at man er indforstået med, at myndighederne drøfter familiens problemer, vil efter de regler, som nu foreslås, normalt være tilstrækkeligt.

I visse tilfælde må det erkendes, at forældre til børn, som i en ganske ung alder kommer ind i kriminalitet, ikke kan overskue myndighedernes ønske om og behov for at samarbejde om løsningen af barnets problemer. Det kan f.eks. skyldes, at forældrene er angste eller problemfornægtende og måske nærer en dybtliggende mistillid til offentlige myndigheder. Det kan også skyldes, at forældrene befinder sig i en misbrugssituation, der gør dem ude af stand til at varetage barnets tarv. Man kan også tænke sig, at inddragelse af forældre til større børn vedrørende mindre problemer i visse tilfælde kan puste sagen unødigt op og skabe yderligere problemer for barnet. I disse tilfælde skal der efter lovforslaget ikke søges indhentet samtykke til videregivelse af de fornødne oplysninger.

Justitsministeriet har på den baggrund med lovforslaget ønsket at skabe en mere klar retstilstand, samtidig med at der gives myndighederne adgang til - uden samtykke fra den, oplysningerne angår - at drøfte bestemte børns og unges problemer som led i en kriminalitetsforebyggende indsats.

Adgangen hertil må dog undergives forskellige begrænsninger.

Hvis samarbejdet i SSP-udvalgene på grundlag af de foreløbige drøftelser eller senere viser, at der er tale om børn og unge med betydelige sociale problemer, vil lovforslaget ikke begrænse kommunens adgang til på ethvert tidspunkt at rejse en sag om hjælpeforanstaltninger efter bistandsloven og herefter benytte sig af adgangen til at iværksætte særlige sociale støtteforanstaltninger uden for SSP-regi.

Videregivelsen af oplysninger i forbindelse med det kriminalitetsforebyggende samarbejde må ikke skade de pågældende myndigheds klientforhold. Der er derfor i lovforslaget alene givet myndighederne mulighed for at videregive oplysninger. Det er ikke tanken, at myndighederne skal være forpligtet til at udveksle oplysninger. En udtrykkelig bestemmelse herom er indsat i forslaget som § 115 b, stk. 4. Bestemmelsen fraviger på dette punkt reglerne i forvaltningslovens § 31, hvorefter en myndighed, der er berettiget til at videregive oplysninger, også i almindelighed er forpligtet hertil, når oplysningerne har betydning for den anden myndigheds virksomhed.